

**RADA
UNII EUROPEJSKIEJ**

**Bruksela, 12 lutego 2007 r. (16. 02)
(OR. en)**

**16879/1/06
REV 1**

CONCL 3

PISMO PRZEWODNIE

od: Prezydencja

do: Delegacje

Dotyczy: **RADA EUROPEJSKA W BRUKSELI
14 – 15 GRUDNIA 2006 R.**

KONKLUZJE PREZYDENCJI

Delegacje otrzymują w załączeniu poprawioną wersję konkluzji prezydencji z posiedzenia Rady Europejskiej w Brukseli (14 – 15 grudnia 2006 r.).

1. Posiedzenie Rady Europejskiej zostało poprzedzone wystąpieniem przewodniczącego Parlamentu Europejskiego, Josepa Borella; po wystąpieniu miała miejsce wymiana opinii. Rada Europejska dziękuje Josepowi Borellowi za pracę wykonaną podczas pełnienia przez niego funkcji przewodniczącego Parlamentu Europejskiego.
2. Rada Europejska serdecznie wita Bułgarię i Rumunię, które w dniu 1 stycznia 2007 r. staną się członkami Unii Europejskiej. Wraz z przystąpieniem Bułgarii i Rumunii pomyślnie zakończy się piąte rozszerzenie UE.

o
o o

Kontynuacja reformy: traktat konstytucyjny

3. Zgodnie z postanowieniem podjętym przez Radę Europejską podczas posiedzenia w czerwcu 2006 roku, Unia zastosowała podejście dwutorowe. Skoncentrowała się na jak najlepszym wykorzystaniu możliwości, jakie dają obowiązujące traktaty, po to by uzyskać określone wyniki, i jednocześnie prowadziła przygotowania do kontynuowania reformy. Prezydencja przedstawiła Radzie Europejskiej ocenę konsultacji na temat traktatu konstytucyjnego przeprowadzonych z państwami członkowskimi. Wyniki tych konsultacji zostaną przekazane obejmującym prezydencję Niemcom i posłużą do przygotowania sprawozdania, które ma zostać zaprezentowane w pierwszej połowie 2007 roku. Rada Europejska potwierdza znaczenie upamiętnienia 50. rocznicy podpisania traktatów rzymskich, tak by potwierdzić wartości leżące w podstaw procesy integracji europejskiej.

o
o o

I. STRATEGIA ROZSZERZENIA

4. Zgodnie z postanowieniem podjętym podczas posiedzenia w czerwcu 2006 roku Rada Europejska przeprowadziła pogłębioną debatę na temat rozszerzenia; oparła się przy tym na dokumencie strategicznym Komisji w sprawie rozszerzenia i jej sprawozdaniu specjalnym dotyczącym zdolności UE do przyjmowania nowych państw. Rada Europejska zgadza się, że strategia rozszerzenia opierająca się na zasadach konsolidacji, warunkowości i komunikacji, połączona ze zdolnością UE do przyjmowania nowych państw stanowi podstawę odnowionego konsensusu w sprawie rozszerzenia. UE podtrzymuje swoje zobowiązania wobec państw, które uczestniczą w procesie rozszerzenia.
5. Rozszerzenie było pomyślnym wydarzeniem dla Unii Europejskiej i Europy jako całości. Umożliwiło zniesienie podziału Europy i przyczyniło się do zachowania pokoju i stabilności na całym kontynencie. Stało się inspiracją do reform i utrwaliło wspólne zasady wolności, demokracji, państwa prawa, poszanowania praw człowieka i podstawowych wolności oraz gospodarki rynkowej. Większy rynek wewnętrzny i szersza współpraca gospodarcza spowodowały wzrost koniunktury i konkurencyjności i umożliwiły tym samym rozszerzonej Unii skuteczniejsze reagowanie na wyzwania globalizacji. Rozszerzenie umocniło także pozycję UE w świecie i uczyniło ją znaczącym partnerem na arenie międzynarodowej.
6. Aby utrzymana została zdolność UE do przyjmowania nowych państw, państwa przystępujące muszą być gotowe w pełni przyjąć obowiązki wynikające z członkostwa w Unii, a Unia musi mieć możliwość skutecznego funkcjonowania i rozwoju. Oba te aspekty są istotne dla zapewnienia szerokiego i trwałego poparcia społecznego; wymagana jest więc w tej kwestii większa przejrzystość i lepsza komunikacja.

7. Rada Europejska potwierdza, że UE podtrzymuje zobowiązania dotyczące trwających negocjacji akcesyjnych. Niedawno zastrzone reguły rządzące procesem akcesyjnym pozwoliły jasno określić warunki obowiązujące obecnie na wszystkich etapach negocjacji. Rada Europejska zgadza się na zaproponowane przez Komisję udoskonalenia dotyczące kierowania negocjacjami i ich jakości. Dlatego też kwestiami trudnymi, takimi jak reforma administracyjna, reforma sądownictwa czy walka z korupcją, trzeba będzie się zająć na wczesnym etapie. Ponadto w negocjacjach akcesyjnych uwzględnione zostaną wyniki dialogu politycznego i gospodarczego. Tempo procesu akcesyjnego zależy od wyników reform w państwie, z którym prowadzone są negocjacje; każde państwo będzie oceniane na podstawie własnych osiągnięć. Unia nie będzie wyznaczać żadnych docelowych dat przystąpienia do UE, do czasu aż negocjacje będą zbliżać się ku końcowi.
8. Rada Europejska potwierdza, że przyszłością Bałkanów Zachodnich jest Unia Europejska. Przypomina, że postępy każdego z państw na drodze do Unii Europejskiej zależą od indywidualnych wysiłków podejmowanych, by spełnić kryteria kopenhaskie i warunki będące podstawą procesu stabilizacji i stowarzyszenia. Zadowalające wyniki danego państwa w zakresie realizacji zobowiązań wynikających z układu o stabilizacji i stowarzyszeniu (SAA), w tym postanowień dotyczących wymiany handlowej, będą kluczowym elementem, na podstawie którego UE będzie rozpatrywać wnioski o członkostwo.
9. Rada Europejska podkreśla wagę tego, by zagwarantować, że UE będzie mogła utrzymać obecne tempo swojego rozwoju, a także poszerzać jego zakres. Tempo rozszerzenia musi uwzględniać zdolność Unii do przyjmowania nowych członków. Rada Europejska wzywa Komisję, by zarówno w swojej opinii na temat wniosków o przystąpienie poszczególnych państw, jak i podczas negocjacji akcesyjnych przedstawiła oceny wpływu dotyczące kluczowych dziedzin polityki. Powodzenie procesu rozszerzenia zależy od tego, czy wraz z rozszerzaniem się Unii jej instytucje będą działać skutecznie, a polityka UE będzie nadal rozwijana i finansowana w sposób zrównoważony.

Turcja

10. Rada Europejska zatwierdza konkluzje na temat Turcji przyjęte w trakcie posiedzenia Rady ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych 11 grudnia 2006 r.

Chorwacja

11. Rada Europejska zatwierdza konkluzje na temat Chorwacji przyjęte w trakcie posiedzenia Rady ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych 11 grudnia 2006 r.

Balkany Zachodnie

12. Rada Europejska odnotowuje, że przyznanie Byłej Jugosłowiańskiej Republice Macedonii statusu kraju kandydującego było wyrazem uznania dla jej osiągnięć reformatorskich. Rada Europejska wzywa do przyspieszenia tempa reform w najważniejszych dziedzinach i do realizacji priorytetów partnerstwa europejskiego, tak by zbliżyć się do celu, jakim jest dalszy postęp w procesie akcesyjnym.
13. Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje rozpoczęcie ze wszystkimi państwami regionu negocjacji w sprawie ułatwień wizowych i readmisji, mając na względzie ich jak najszybsze zakończenie. Zawarcie takich porozumień będzie zachęcać do bezpośrednich kontaktów między obywatelami UE i krajów Bałkanów Zachodnich oraz zwiększy możliwości podróżowania, zwłaszcza młodszego pokolenia. Przywołując agendę z Salonik, Rada Europejska uznaje również wagę, jaką ludność Bałkanów Zachodnich przywiązuje do perspektywy ruchu bezwizowego. Ponadto Rada Europejska podkreśla, że pożądane byłoby także promowanie kontaktów między obywatelami przez udostępnianie studentom z tego regionu większej liczby stypendiów.
14. Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje postępy poczynione w kwestii Środkowoeuropejskiego porozumienia o wolnym handlu, które zostanie podpisane w Bukareszcie 19 grudnia, i oczekuje, że nabierze ono charakteru regionalnej umowy handlowej, obejmującej wszystkie zainteresowane strony. Nowe Środkowoeuropejskie porozumienie o wolnym handlu będzie znaczącym krokiem naprzód, zarówno pod względem gospodarczym, jak i politycznym.

15. Unia Europejska nadal pozostaje otwarta dla Serbii. Przypominając swoją deklarację w sprawie Bałkanów Zachodnich z czerwca 2006 roku, Rada Europejska potwierdza poparcie dla europejskich dążeń Serbii i ciągle zaangażowanie w ten proces. W związku z tym zachęca władze serbskie do zwiększenia wysiłków w celu spełnienia niezbędnych warunków, w szczególności pełnej współpracy z Międzynarodowym Trybunałem Karnym dla byłej Jugosławii. Mając na uwadze znaczące zdolności instytucjonalne Serbii, Rada Europejska jest przekonana, że Serbia będzie w stanie przyspieszyć przygotowania na drodze do UE, kiedy tylko wznowione zostaną negocjacje w sprawie SAA.

II. PRZESTRZEŃ WOLNOŚCI, BEZPIECZEŃSTWA I SPRAWIEDLIWOŚCI

16. Rada Europejska podsumowała realizację programu haskiego i ponownie wyraziła swoje zaangażowanie w dalszy rozwój przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości.
17. W związku z tym Rada Europejska omówiła kwestię migracji oraz kwestię poprawy procesu podejmowania decyzji w dziedzinie wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości.
18. Rada Europejska jest świadoma, że podczas tworzenia przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości Unia musi sprostać ciągle rosnącym oczekiwaniom obywateli, pragnących zobaczyć konkretne rezultaty w takich kwestiach, jak przestępczość transgraniczna i terroryzm oraz migracja. Jednocześnie zgłasza się coraz więcej obaw, że w ramach obecnych procedur decyzyjnych trudno jest w stosowny sposób reagować na takie oczekiwania.
19. W związku z powyższym i w kontekście przeglądu programu haskiego, w konkluzjach z czerwca 2006 roku Rada Europejska wezwała prezydencję, by w ścisłej współpracy z Komisją zbadała na podstawie obowiązujących traktatów możliwości udoskonalenia procedur decyzyjnych i działań w dziedzinie wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości.

20. Na podstawie przeprowadzonej analizy i wyciągniętych z niej wniosków, zwłaszcza podczas posiedzenia na szczepie ministrów sprawiedliwości i spraw wewnętrznych, które odbyło się we wrześniu w Tampere, Rada Europejska stwierdza przede wszystkim, że osiągnięcie praktycznych postępów byłoby możliwe dzięki zwiększeniu współpracy operacyjnej między właściwymi organami państw członkowskich. Rada Europejska wzywa Radę do poczynienia postępów przez wykorzystanie przedstawionych możliwości. Jednocześnie Rada Europejska jest przekonana, że aby sprostać obecnym wyzwaniom, trzeba będzie istotnie wzmocnić ramy realizacji polityk Unii mających na celu udoskonalenie przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości.

W związku z powyższym Rada Europejska potwierdza zasady uznane w kontekście unijnego procesu reform. Stanowią one najbardziej zrównoważoną podstawę do dalszych prac dotyczących przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości. Zasady te zostaną uwzględnione przy podejmowaniu decyzji na temat kontynuowania procesu reform.

Kompleksowa europejska polityka migracyjna

21. Rada Europejska podkreśla znaczenie kwestii migracji dla UE i jej państw członkowskich. Rozwiązanie problemów i wykorzystanie – ku powszechnej korzyści – szans, jakie stwarza migracja, to jedno z najważniejszych priorytetów UE na początku XXI wieku.
22. Podstawą europejskiej polityki migracyjnej są konkluzje z posiedzenia Rady Europejskiej w Tampere z 1999 roku, program haski z 2004 roku oraz podejście globalne do kwestii migracji, przyjęte w 2005 roku. Polityka ta opiera się na solidarności, wzajemnym zaufaniu i wspólnej odpowiedzialności Unii Europejskiej i państw członkowskich. U jej podstaw leżą także: poszanowanie praw człowieka i podstawowych wolności migrantów, konwencja genewska oraz należny dostęp do procedur azylowych. Polityka ta wymaga autentycznego partnerstwa z państwami trzecimi i musi zostać w pełni włączona w polityki zewnętrzne Unii.

23. Wydarzenia, które miały miejsce w 2006 roku, oraz postępy, których dokonano, stosując podejście globalne, wskazują, że migrację należy traktować w sposób kompleksowy i że starania dotąd temu poświęcone obecnie trzeba zwiększyć. Podczas przyszłych prac należy uwzględnić komunikaty Komisji oraz rozszerzyć zakres działań na inne dziedziny polityki, a nabyte doświadczenia wykorzystać w innych regionach.
24. Rada Europejska postanawia więc, że w roku 2007 podjęte zostaną następujące działania:
- a) zacieśnienie i pogłębienie – w sposób wszechstronny i wyważony – **międzynarodowej współpracy oraz dialogu z państwami trzecimi**, które są krajami pochodzenia i tranzytu. A zwłaszcza:
- pogłębione zostanie partnerstwo pomiędzy Unią Europejską a krajami afrykańskimi i śródziemnomorskimi; nastąpi to dzięki poszerzeniu dialogu i zwiększeniu faktycznej współpracy; partnerstwo to będzie się opierać przede wszystkim na wspólnych zobowiązaniach podjętych podczas konferencji ministrów w Rabacie i w Trypolisie w 2006 roku oraz na pracach toczących się obecnie w ramach dialogu UE – Afryka na temat migracji i rozwoju, na podstawie art. 13 umowy z Kotonu, oraz w ramach procesu euro-śródziemnomorskiego, w tym planowanej na 2007 rok konferencji ministrów w sprawie migracji. Aby zacieśnić dialog na temat migracji, UE wyśle w 2007 roku misję do kluczowych państw Afryki,
 - rozszerzony zostanie program prac w dziedzinie migracji i rozwoju przez zwiększenie spójności między różnymi dziedzinami polityki UE, w tym ich instrumentami finansowymi, z myślą o zlikwidowaniu podstawowych przyczyn migracji,

- państwa członkowskie i Komisja uwzględnią kwestie migracji i rozwoju w politykach pomocowych i w programach pomocy, będą zachęcać kraje pochodzenia i tranzytu do włączania kwestii migracji do narodowych planów rozwoju, w tym do strategii ograniczania ubóstwa, będą także wspierać tworzenie zdolności pozwalających skutecznie zarządzać migracjami, m.in. przez opracowanie profili migracyjnych dla poszczególnych krajów. Regionalne i krajowe dokumenty strategiczne nowego rodzaju będą, w stosownych przypadkach, w pełni odzwierciedlać powiązania między migracją a rozwojem. Sposobem na zajęcie się tymi kwestiami w krótszej i średniej perspektywie jest inicjatywa Komisji związana z programem UE dotyczącym migracji i rozwoju w Afryce. Zachęca się także państwa członkowskie do zwiększenia koordynacji działań i opracowania wspólnych programów,
- ustanowione zostaną platformy współpracy z poszczególnymi krajami w dziedzinie migracji i rozwoju, tak by dane państwo partnerskie, państwa członkowskie UE, Komisja oraz odpowiednie organizacje międzynarodowe mogły dzięki bliższemu współdziałaniu zarządzać migracjami w sposób bardziej spójny; wzywa się Komisję do rozważenia środków w dziedzinie tworzenia zdolności na rzecz krajów pochodzenia i tranzytu,
- zagwarantowane zostaną spójne działania UE będące efektem przeprowadzonych we wrześniu 2006 roku rozmów ONZ na wysokim szczeblu na temat międzynarodowej migracji i rozwoju; UE odegra wiodącą rolę przy uwzględnianiu kwestii migracji i rozwoju w działaniach na forum społeczności międzynarodowej. Znaczącym krokiem w tym kierunku będzie pierwsze posiedzenie Światowego Forum Międzynarodowej Migracji i Międzynarodowego Rozwoju zaplanowane na lipiec 2007 roku w Belgii,
- podjęte zostaną działania pozwalające poprawić współpracę z państwami trzecimi w dziedzinie powrotów i readmisji, w tym w dziedzinie skutecznego ustalania tożsamości i dostępu do dokumentów; szczególna uwaga zostanie poświęcona ponownej integracji migrantów, którzy powrócili do swoich krajów. Należy przyspieszyć negocjacje w sprawie umów WE o readmisji; w tym celu Rada powinna zbadać dalsze sposoby, za pomocą których państwa członkowskie mogłyby wspierać Komisję w staraniach na rzecz zawarcia takich umów na szczeblu WE oraz na rzecz zapewnienia ich faktycznej realizacji,

- przyspieszone zostaną konkretne prace dotyczące szlaków migracyjnych – w partnerstwie z państwami trzecimi – przede wszystkim po to, by zapobiegać handlowi ludźmi i ich przemytowi oraz zwalczać te zjawiska; jednocześnie zapewniona zostanie skuteczna międzynarodowa ochrona osób, które jej potrzebują, oraz grup słabszych, takich jak kobiety, i opracowane zostaną konkretne środki dotyczące osób niepełnoletnich pozostających bez opieki,
 - z poszanowaniem kompetencji państw członkowskich w tej dziedzinie rozważony zostanie także problem, jak sprawić, by możliwości legalnej migracji stały się częścią polityk zewnętrznych UE; celem tych działań jest wypracowanie wyważonego partnerstwa z państwami trzecimi, dostosowanego do konkretnych potrzeb na rynkach pracy w państwach członkowskich UE; przeanalizowane zostaną metody ułatwiania migracji wahadłowej i czasowej; Komisja jest proszona o przedstawienie do czerwca 2007 roku szczegółowych wniosków na temat tego, jak lepiej zorganizować legalne formy przemieszczania się pomiędzy UE a państwami trzecimi i jak lepiej informować o takich formach migracji,
 - wobec regionów sąsiadujących z Unią Europejską od wschodu i od południowego wschodu zastosowane zostanie podejście globalne. Komisja jest proszona o przygotowanie do czerwca 2007 roku wniosków dotyczących pogłębionego dialogu i konkretnych działań;
- b) **zacieśnienie współpracy między państwami członkowskimi w dziedzinie walki z nielegalną migracją** – z uwzględnieniem komunikatu Komisji dotyczącego priorytetów polityki w tym zakresie. A zwłaszcza:
- na szczeblu państw członkowskich i na szczeblu UE zintensyfikowane zostaną działania przeciwko nielegalnemu zatrudnieniu; Rada Europejska zwraca się do Komisji o przedstawienie do kwietnia 2007 roku wniosków w tej sprawie,
 - w pełni wykorzystane zostaną istniejące i nowe możliwości techniczne, po to by usprawnić kontrole graniczne i umożliwić wiarygodną identyfikację osób; Komisja jest proszona przede wszystkim o przedstawienie przed końcem 2007 roku sprawozdania na temat tego, jak poprawić kontrolę wjazdów – m.in. na temat możliwości stworzenia w tym celu powszechnego i zautomatyzowanego systemu rejestracji wjazdów i wyjazdów. Odbywać się to będzie z poszanowaniem stosownych przepisów dotyczących ochrony danych,

- Komisja jest proszona o przeanalizowanie – z uwzględnieniem zgłoszonej w tym celu inicjatywy – możliwości wypracowania zwiększonej solidarności europejskiej w ramach polityki migracyjnej, polityki kontroli granic i polityki azylowej;
- c) poprawa **zarządzania zewnętrznymi granicami Unii Europejskiej** na podstawie strategii zintegrowanego zarządzania granicami zatwierdzonej przez Radę w 2006 roku. A zwłaszcza:
- w krótkim czasie zwiększone zostaną zdolności Fronteksu, tak by w przyszłym roku agencja mogła sprostać problemom, jakie migracja stwarza na granicach zewnętrznych UE; nastąpi to dzięki przygotowaniu odpowiednich zasobów finansowych i kadrowych oraz zapewnieniu ich efektywnego wykorzystania, dzięki ustanowieniu procedur na wypadek sytuacji nadzwyczajnych, wzmocnieniu środków operacyjnych, poprawie powiązań z siecią oficerów łącznikowych ds. migracji oraz przeprowadzeniu w 2007 roku planowanego przeglądu kwestii dotyczących agencji i jej zadań,
 - Frontex jest proszony o niezwłoczne ukończenie prac nad stworzeniem scentralizowanego rejestru wyposażenia technicznego, które jest oferowane przez państwa członkowskie i które mogłoby zostać oddane do dyspozycji innemu państwu członkowskiemu, oraz o przedstawienie Radzie do końca kwietnia 2007 roku sprawozdania na temat poczynionych postępów. Państwa członkowskie są proszone o czynny udział w tym procesie z wykorzystaniem krajowych środków i zasobów,
 - priorytet uzyska także zbadanie możliwości utworzenia europejskiego systemu nadzoru południowych granic morskich; Frontex jest proszony o jak najszybsze ustanowienie, wspólnie z państwami członkowskimi regionu, stałej sieci patroli wybrzeża na południowych granicach morskich,
 - współpraca w dziedzinie poszukiwań i ratownictwa będzie bardziej skuteczna; poczynione zostaną dalsze kroki, by wesprzeć opracowywanie wytycznych w zakresie działań prawnych, które należy podjąć, aby przeciwdziałać nielegalnej migracji drogą morską;

- Parlament Europejski i Rada są proszone o szybkie wypracowanie – w pierwszej połowie 2007 roku – porozumienia dotyczącego rozporządzenia w sprawie utworzenia zespołów szybkiej interwencji na granicy oraz o przeanalizowanie tego modelu z myślą o jego wykorzystaniu w innych działaniach związanych z granicami, np. w dziedzinie pomocy humanitarnej;
- d) jeśli chodzi o **legalną migrację**, stosowanie sprawnie prowadzonych polityk migracyjnych – z pełnym poszanowaniem krajowych kompetencji – które pomogą państwom członkowskim zaspokoić obecne i przyszłe potrzeby związane z rynkiem pracy i które jednocześnie przyczynią się do zrównoważonego rozwoju wszystkich krajów; należy przede wszystkim niezwłocznie przeanalizować wnioski przygotowywane przez Komisję w ramach planu polityki w dziedzinie legalnej migracji, opracowanego w grudniu 2005 roku; zachęca się państwa członkowskie do wymieniać informacji o środkach przyjmowanych w dziedzinie azylu i migracji, zgodnie z mechanizmem wzajemnego informowania ustanowionym przez Radę w październiku;
- e) upowszechnianie **integracji** i dialogu międzykulturowego oraz zwalczanie wszelkich form dyskryminacji na szczeblu państw członkowskich i UE, usprawnienie polityki integracji oraz uzgodnienie wspólnych celów i strategii; szczególnie ważna w związku z tym będzie ministerialna konferencja na temat integracji zaplanowana na maj 2007 roku;
- f) stworzenie do końca 2010 roku **wspólnego europejskiego systemu azylowego**, poczynając od wstępnej oceny pierwszego etapu jego tworzenia w 2007 roku. Drugiemu etapowi będzie towarzyszyć zwiększenie faktycznej współpracy w dziedzinie azylu, zwłaszcza przez utworzenie grup ekspertów ds. azylu oraz ustanowienie sieci współpracy w dziedzinie azylu; przeanalizowana zostanie także możliwość utworzenia europejskiego urzędu wspierania współpracy dotyczącej systemu azylowego;

g) udostępnienie **odpowiednich zasobów** na realizację kompleksowej polityki migracyjnej przez pełne wykorzystanie znacznych środków, które będą dostępne, jeśli istniejące linie budżetowe zostaną całkowicie uruchomione, a wszystkie dostępne możliwości wykorzystane w sposób konsekwentny i spójny. Istotnym źródłem zasobów na użytek kompleksowej polityki migracyjnej będą: fundusz granic zewnętrznych, fundusz na rzecz integracji, fundusz powrotu imigrantów oraz fundusz na rzecz uchodźców, a także europejski instrument sąsiedztwa i partnerstwa oraz instrument współpracy na rzecz rozwoju. Po to, by likwidować podstawowe przyczyny migracji, wykorzystywany będzie także – w uzgodnieniu z krajami AKP – Europejski Fundusz Rozwoju; będzie to możliwe dzięki długoterminowym politykom w dziedzinie rozwoju oraz dzięki pomocy udzielanej państwom partnerskim AKP z przeznaczeniem na tworzenie zdolności w ramach inicjatywy UE na rzecz dobrych rządów.

25. Komisja jest proszona o przedstawienie sprawozdania z realizacji kompleksowej polityki migracyjnej w terminie odpowiednio poprzedzającym grudniowe posiedzenie Rady Europejskiej w 2007 roku.

Rozszerzenie strefy Schengen

26. Rada Europejska zatwierdza konkluzje przyjęte przez Radę (ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych) w dniach 4 i 5 grudnia 2006 r. i oczekuje znoszenia kontroli na granicach wewnętrznych począwszy od grudnia 2007 roku, a skończywszy – najpóźniej – w marcu 2008 roku, pod warunkiem że spełnione zostaną wszystkie wymogi związane z zastosowaniem dorobku prawnego Schengen.

Reagowanie na kryzysy

27. Uwzględniając dotychczasowe dokonania, Rada Europejska przypomina znaczenie stopniowego przygotowywania europejskiej gotowości i zdolności do reagowania na kryzysy i katastrofy, z wykorzystaniem zasobów zapewnianych przez państwa członkowskie, oraz wzywa przyszłe prezydencje do prowadzenia dalszych prac nad wszystkimi aspektami tej gotowości i do regularnego składania Radzie sprawozdań z osiągniętych postępów.

III. INNOWACJE, ENERGIA I ZMIANY KLIMATU

28. Jak stwierdzono podczas dyskusji na nieformalnym spotkaniu szefów państw i rządów w Lahti, **innowacje** są kluczowym warunkiem tego, by Europa mogła skutecznie reagować na wyzwania i szanse, jakie stwarza globalizacja. Europa potrzebuje podejścia strategicznego, którego celem będzie stworzenie warunków sprzyjających innowacjom, tak by wiedza mogła być wykorzystywana do przygotowywania innowacyjnych produktów i usług. Rada (ds. Konkurencyjności) określiła priorytety strategiczne służące pobudzeniu innowacyjności na szczeblu UE; efekty będą monitorowane podczas przyszłych wiosennych posiedzeń Rady Europejskiej w ramach strategii lizbońskiej.
29. Rada Europejska zwraca uwagę przede wszystkim na następujące kwestie:
- Komisja została poproszona o przedstawienie w 2007 roku wszechstronnej strategii w zakresie praw własności intelektualnej i poruszenia w niej problemów takich jak jakość systemu praw własności intelektualnej; w związku z koniecznością opracowania systemu patentowego Komisja jest proszona o jak najszybsze przedstawienie komunikatu w sprawie patentów;
 - Rada i Parlament Europejski powinny – po przeprowadzeniu gruntownej analizy wniosku Komisji – podjąć szybkie działania w celu przyjęcia w 2007 roku decyzji w sprawie utworzenia Europejskiego Instytutu Technologii;
 - Komisja jest proszona o szybkie przedłożenie wniosków w sprawie utworzenia pod egidą przedstawicieli przemysłu wspólnych inicjatyw technologicznych, w których mogą również uczestniczyć MŚP, tak by inicjatywy najbardziej zaawansowane mogły zostać rozpoczęte w 2007 roku;
 - Komisja jest proszona o zaproponowanie – w konsultacji ze wszystkimi zainteresowanymi stronami – działań, które posłużą poprawie metod pracy europejskich organów standaryzacyjnych i zwiększeniu ich ogólnych zasobów. Standardy muszą zostać opracowane odpowiednio szybko, tak by można było nadać za potrzebami szybko rozwijających się rynków i jednocześnie zapewnić interoperacyjność.

30. Kluczowe dla innowacyjności i konkurencyjności są technologie informacyjne i komunikacyjne; najpilniejsze priorytety obejmują opracowanie zgodnych z wszystkimi celami modeli przydziału widma radiowego, szybkie upowszechnianie zaawansowanych usług mobilnych oraz – w możliwym zakresie – skoordynowane podejście do wykorzystywania widma, które stałoby się dostępne w wyniku przejścia na nadawanie cyfrowe. Podczas wiosennego posiedzenia Rady Europejskiej w 2008 roku w ramach strategii lizbońskiej zweryfikowane zostaną wyzwania, jakie stwarza nowa generacja Internetu i sieci.
31. Nawiązując do nadzwyczajnego szczytu społecznego, który odbył się w październiku, Rada Europejska wzywa do wszechstronnej debaty na temat elastycznego rynku pracy i bezpieczeństwa socjalnego, po to by upowszechniać elastyczność połączoną z bezpieczeństwem zatrudnienia, ograniczyć rozdrobnienie rynku pracy oraz poprawić jego funkcjonowanie w Europie. Podkreśla wagę podniesienia wydajności pracy w Europie m.in. przez zwiększenie innowacji i poprawę jakości życia zawodowego. Z zadowoleniem przyjmuje zamiar europejskich partnerów społecznych, by przed wiosennym posiedzeniem Rady Europejskiej w 2007 roku włączyć się w prace toczące się w związku z kwestią elastycznego rynku pracy i bezpieczeństwa socjalnego. Państwa członkowskie powinny również kontynuować zdecydowaną realizację reform strukturalnych oraz korzystać z obecnych sprzyjających warunków gospodarczych, aby zwiększyć wysiłki zmierzające do konsolidacji finansów.
32. Rada Europejska przyznaje, że polityka klimatyczna UE jest silnie powiązana z jej polityką energetyczną oraz ze strategią na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia, oraz strategią zrównoważonego rozwoju, jak również że wszystkie te polityki mogą i powinny korzystnie na siebie oddziaływać.
33. Jeśli chodzi o opracowywanie **europejskiej polityki energetycznej**, mając na względzie konkluzje Rady Europejskiej z wiosennego posiedzenia w 2006 roku, osiągnięto znaczne postępy zwłaszcza w kwestii zwiększenia spójności pomiędzy jej zewnętrznymi i wewnętrznymi aspektami oraz nią samą a innymi dziedzinami polityki. Nieformalne spotkanie szefów państw i rządów w Lahti było ważnym krokiem w kierunku zwiększenia spójności przekazów Unii na temat energii skierowanych do państw trzecich.

34. Unia będzie dążyć do zapewnienia długoterminowego bezpieczeństwa dostaw energii przez:
- poprawę współpracy z najważniejszymi krajami produkującymi energię, krajami tranzytu i odbioru,
 - utworzenie interoperacyjnego, przejrzystego i niedyskryminacyjnego wewnętrznego rynku energii o zharmonizowanych zasadach,
 - rozwinięcie współpracy na wypadek sytuacji nadzwyczajnych, zwłaszcza zakłócenia dostaw,
 - rozszerzenie zasad rządzących wewnętrznym rynkiem energii na państwa sąsiadujące, zwłaszcza w ramach Traktatu o Wspólnocie Energetycznej oraz w ramach europejskiej polityki sąsiedztwa,
 - rozwijanie krajowych źródeł energii, także energii odnawialnej, jak również nowych technologii energetycznych.
35. Do osiągnięcia głównych celów europejskiej polityki energetycznej przyczyniają się zarówno racjonalizacja zużycia energii, jak i jej oszczędzanie. Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje więc sporządzony przez Komisję plan działania na rzecz racjonalizacji zużycia energii i wzywa do szybkiego podjęcia działań priorytetowych.
36. Rada Europejska opowiada się za utworzeniem na początku 2007 roku sieci korespondentów ds. bezpieczeństwa energetycznego. Będzie ona ważnym narzędziem gromadzenia i przetwarzania dostępnych informacji geopolitycznych oraz informacji związanych z kwestiami energii. Będzie też narzędziem wczesnego ostrzegania służącym wspieraniu ogólnej strategii Unii, po to by zagwarantować bezpieczeństwo dostaw energii.
37. Podczas wiosennego posiedzenia w 2007 roku Rada Europejska ma przyjąć zhierarchizowany plan działań, który będzie stanowić element ogólnej europejskiej polityki energetycznej. W planie tym zostaną uwzględnione zewnętrzne aspekty bezpieczeństwa energetycznego. Rada Europejska oczekuje na przedstawienie wkrótce przez Komisję strategicznego przeglądu w dziedzinie energetyki jako elementu przygotowań do przyjęcia wspomnianego planu. W przyszłości europejska polityka energetyczna, a także polityka dotycząca zmian klimatu będą regularnie omawiane przez Radę Europejską.

38. Z uwagi na to, że w najbliższych latach pilnie potrzebne będą inwestycje energetyczne, Rada Europejska omówi podczas swojego wiosennego posiedzenia zintegrowane podejście na rzecz bezpiecznej, przyjaznej dla środowiska i konkurencyjnej polityki energetycznej. Unia Europejska da tym samym przykład włączania celów związanych ze zmianami klimatu do innych polityk sektorowych i do podejmowanych w ramach nich działań.
39. Problem **zmian klimatu** nabiera coraz większego znaczenia wraz z tym, jak widoczne stają się długofalowe skutki tych zmian, a najnowsze badania wskazują, że niepodejmowanie działań wiąże się ze znacznie wyższymi kosztami dla światowej gospodarki niż ich podjęcie.
40. W związku z powyższym Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje wyniki sesji ONZ poświęconych klimatowi, które odbyły się w Nairobi; przewidziane zostały ważne działania służące opracowaniu powszechnych uzgodnień na okres po roku 2012 oraz rozstrzygnięciu kilku najpilniejszych problemów związanych z wymogami dotyczącymi łagodzenia skutków i działań adaptacyjnych. Rada Europejska z satysfakcją odnotowuje także postępy w zakresie nowatorskich inicjatyw finansowych, które mają wspierać ogólne przejście na nowe, udoskonalone technologie.
41. Pamiętając o kluczowej roli światowego rynku węgla oraz o potrzebie zagwarantowania długoterminowej stabilności, Rada Europejska z zainteresowaniem oczekuje na zbliżający się przegląd dyrektywy o handlu uprawnieniami do emisji, który powinien mieć miejsce na początku trzeciego okresu handlowego rozpoczynającego się w 2013 roku. Potwierdza decydującą rolę unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji i jego długofalowe założenia.
42. Przypominając, że zmiany klimatu są problemem globalnym, który wymaga globalnych rozwiązań, zainspirowana niedawnymi spotkaniami UE z państwami trzecimi, Rada Europejska rozważy podczas wiosennego posiedzenia w 2007 roku warianty globalnych uzgodnień na okres po 2012 roku; uzgodnienia te powinny być spójne z celem UE, którym jest to, by temperatura na świecie wzrosła o nie więcej niż 2°C w stosunku do temperatury z czasów przedindustrialnych.
43. Mając na uwadze polityczny, gospodarczy i zewnętrzny wpływ polityki energetycznej i polityki w dziedzinie zmian klimatu, Rada Europejska oczekuje zintegrowanej debaty w tych kwestiach podczas posiedzenia wiosną 2007 roku.

IV. STOSUNKI ZEWNĘTRZNE

44. Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje sprawozdanie z postępów w realizacji strategii UE „UE i Afryka: w kierunku partnerstwa strategicznego”, co ma być dowodem znaczącej zmiany w stosunkach europejsko-afrykańskich, i wzywa do realizacji działań priorytetowych przewidzianych w tym sprawozdaniu na rok 2007. Sprawozdanie to wyznacza dalsze wszechstronne działania służące umacnianiu partnerstwa UE z Afryką, którego celem jest utrwalenie pokoju, demokracji, dobrych rządów, wzrostu gospodarczego i inwestycji w ludzi oraz wspieranie powszechnego zrównoważonego rozwoju na tym kontynencie.

Rada Europejska potwierdza wolę dalszych prac nad wspólną strategią UE – Afryka, która to strategia ma zostać przyjęta podczas drugiego szczytu UE – Afryka w Lizbonie zaplanowanego na drugą połowę 2007 roku.

Rada nadal będzie śledzić postępy w dziedzinie zobowiązań UE wobec Afryki, w tym także w kwestii zwiększenia pomocy UE do poziomu 0,56% DNB UE do roku 2010 oraz zagwarantowania, by połowa dodatkowych środków została przeznaczona dla Afryki, zgodnie z konkluzjami Rady z 24 maja 2005 r. Rada Europejska przypomina również o celu jakim jest osiągnięcie poziomu 0,7% DNB UE do 2015 roku, zgodnie z konkluzjami Rady z 24 maja 2005 r.

45. Rada Europejska wyraża pełne poparcie dla specjalnego wysłannika ONZ Martiego Ahtisaariego oraz dla jego wysiłków w kierowaniu działaniami politycznymi zmierzającymi do określenia przyszłego statusu **Kosowa**. Uzgodnienia w sprawie przyszłego statusu Kosowa muszą sprzyjać istnieniu społeczeństwa wieloetnicznego i demokratycznego, opartego na praworządności, zapewniającego przyszłość wszystkim swoim obywatelom i przyczyniającego się do zwiększania stabilności w regionie. Uzgodnienia muszą także gwarantować, że Kosowo będzie mogło rozwijać się w sposób zrównoważony zarówno gospodarczo, jak i politycznie, i muszą przedstawiać wizję pozwalającą urzeczywistnić europejską perspektywę Kosowa.

UE jest gotowa odegrać znaczącą rolę w realizacji uzgodnień dotyczących statusu Kosowa. Rada Europejska podkreśla wagę kontynuowania przygotowań do przyszłej unijnej i międzynarodowej obecności w Kosowie w koordynacji z innymi podmiotami międzynarodowymi. Rada Europejska zwraca uwagę na znaczenie tego, by ustalenia w sprawie przyszłego statusu Kosowa były przejrzyste, co pozwoli Unii Europejskiej reagować w sposób terminowy i zharmonizowany. W związku z tym Rada Europejska podkreśla konieczność zapewnienia niezbędnych środków finansowych na wszechstronne zaangażowanie UE w Kosowie.

46. Rada Europejska potwierdza swoje postanowienie, by udoskonalić **europejską politykę sąsiedztwa** w celu utrwalenia w sąsiedztwie Unii obszaru dobrobytu, stabilności i bezpieczeństwa opartego na prawach człowieka, demokracji i państwie prawa. W związku z tym Rada Europejska wyraża zadowolenie z niedawnego przyjęcia planu działań w zakresie europejskiej polityki sąsiedztwa w stosunku do Armenii, Azerbejdżanu i Gruzji, jak również uzgodnionego z Libanem planu działań w zakresie europejskiej polityki sąsiedztwa oraz z postępów w negocjacjach z Egiptem. Odwołując się do ostatniego komunikatu Komisji w sprawie europejskiej polityki sąsiedztwa, Rada Europejska zatwierdza konkluzje Rady ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych z 11 grudnia 2006 r. i wzywa przyszłe prezydencje oraz Komisję do kontynuacji prac w tym zakresie.
47. Zachęcona perspektywą ściślejszej współpracy i dialogu politycznego z państwami Azji Środkowej, Rada Europejska zwraca się do obejmujących prezydencję Niemiec o kontynuowanie prac nad strategią UE wobec **Azji Środkowej**, tak by strategia ta mogła zostać przyjęta podczas posiedzenia Rady Europejskiej w czerwcu 2007 roku.
48. Rada Europejska podkreśla znaczenie systemu wielostronnej wymiany handlowej i potrzebę ambitnego, wszechstronnego i zrównoważonego porozumienia w sprawie **programu rozwoju z Ad-Dauhy** i wzywa kluczowych partnerów, by w takim samym duchu pozytywnego zaangażowania działali na rzecz pomyślnego zakończenia negocjacji.
49. Opracowano środki służące ulepszeniu planowania strategicznego, **zapewnieniu spójności w stosowaniu różnych instrumentów polityki zewnętrznej**, poprawie koordynacji działań w ramach organizacji międzynarodowych, w tym Organizacji Narodów Zjednoczonych, oraz pogłębieniu współpracy pomiędzy instytucjami UE oraz współpracy pomiędzy instytucjami UE a państwami członkowskimi.

Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje poczynione postępy i zwraca się do państw, które w przyszłości będą sprawować prezydencję, by wspólnie z sekretarzem generalnym/wysokim przedstawicielem i z Komisją zapewniły kontynuowanie tego procesu.

Nadal podejmowane będą konkretne kroki w celu spójniejszego uwzględniania kwestii związanych z rozwojem – zgodnie ze zobowiązaniami UE w zakresie spójności różnych kierunków polityki oddziałujących na rozwój. Rada Europejska oczekuje wspólnej strategii UE dotyczącej pomocy na rzecz wymiany handlowej, ponieważ uważa ją za ważny element wspierania działań w dziedzinie handlu i w dziedzinie rozwoju.

DEKLARACJA W SPRAWIE PROCESU POKOJOWEGO NA BLISKIM WSCHODZIE

Rada Europejska z zaniepokojeniem stwierdziła, że kryzys panujący na Bliskim Wschodzie jest jednym z najpoważniejszych od lat. U samych podstaw tego kryzysu leży konflikt izraelsko-arabski. UE zaangażowana jest w przezwyciężenie obecnego impasu w procesie pokojowym oraz w zmniejszenie napięć w całym regionie.

Zawieszenie broni w Gazie jest pierwszym ważnym krokiem. Muszą się skończyć pogwałcenia zawieszenia broni, które powinno objąć również Zachodni Brzeg. Aby zawieszenie broni było skuteczne i trwałe, musi zostać poparte przez proces polityczny. W tym kontekście Rada Europejska odnotowała przemówienie premiera Ehuda Olmerta z 27 listopada. UE z zadowoleniem przyjęła gotowość prezydenta Mahmuda Abbasa i premiera Ehuda Olmerta do ponownego podjęcia dialogu i wezwała ich do spotkania w szybkim terminie. Rada Europejska wezwała również innych członków kwartetu i partnerów regionalnych do zintensyfikowania wspólnych wysiłków mających na celu ożywienie procesu pokojowego.

Rada Europejska doceniła wysiłki podejmowane w ciągu ostatnich sześciu miesięcy przez prezydenta Mahmuda Abbasa zmierzające do stworzenia rządu jedności narodowej. UE gotowa jest współpracować z legalnym rządem palestyńskim, jeśli ten przyjmie platformę odzwierciedlającą zasady kwartetu. Jeżeli taki rząd zostanie utworzony, UE podejmuje się: wznowić partnerstwo z rządem palestyńskim i zachęcić do tego samego partnerów z kwartetu; kontynuować, wraz z innymi darczyńcami, dostarczanie wsparcia finansowego oraz przygotować, we współpracy z nowym rządem, długookresowy plan zwiększania możliwości, zarządzania granicami oraz utworzenia jednolitych i skutecznych sił bezpieczeństwa, jak również sprawnego systemu administracji.

Rada Europejska wezwała do niezwłocznego uwolnienia uprowadzonego żołnierza izraelskiego i doceniła czynione w tym celu wysiłki, w tym wysiłki podejmowane przez partnerów w regionie. Rada Europejska wezwała również do natychmiastowego uwolnienia palestyńskich ministrów i parlamentarzystów przetrzymywanych przez Izrael.

Rada Europejska odnotowała zasadniczą rolę odgrywaną przez tymczasowy mechanizm międzynarodowy, który dostarczał – od jego uruchomienia w czerwcu 2006 roku – podstawową pomoc dużej części ludności Palestyny. Wysoko oceniła rosnącą pomoc z budżetu wspólnotowego oraz pomoc państw członkowskich na zasadzie dwustronnej, jak również wkłady innych darczyńców w ten mechanizm. W świetle ciągłego pogarszania się sytuacji społeczno-gospodarczej Palestyńczyków Rada Europejska przyjęła przedłużenie mechanizmu o dalsze trzy miesiące, do marca 2007 roku. Rada Europejska wzywa również do uwolnienia palestyńskich dochodów z cel i podatków wstrzymywanych przez Izrael.

Rada Europejska przypomniała o potrzebie pełnego i szybkiego wprowadzenia w życie tzw. mapy drogowej. Pierwszym krokiem powinno być dążenie – przez przestrzeganie kalendarza uzgodnionego przez strony i nadzorowanego przez kwartet – do wypełnienia następujących priorytetów: pełna i szybka realizacja porozumienia o przemieszczaniu się osób i dostępie do Strefy Gazy (*Agreement on Movement and Access*); pełna realizacja porozumień z Szarm el-Szejk, w tym wypuszczenie więźniów i ponowne podjęcie przez strony współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa; równoległe wykonywanie przez strony zobowiązań, których podjęły się w pierwszej fazie tzw. mapy drogowej.

Działania te, choć istotne, stanowią jedynie początkowe kroki i muszą doprowadzić do skutecznych negocjacji na temat ostatecznego statusu, których najważniejszym celem będzie zakończenie okupacji trwającej od roku 1967 i stworzenie niepodległego, demokratycznego i funkcjonującego państwa palestyńskiego, rozwijającego się pokojowo i bezpiecznie obok Izraela i innych sąsiadów. W tym kontekście strony muszą przyjąć konkretne i natychmiastowe środki, aby zakończyć wszystkie akty przemocy oraz wszystkie działania niezgodne z prawem międzynarodowym, w tym osadnictwo i budowę muru na ziemiach palestyńskich, które to działania stanowią przeszkodę w osiągnięciu powyższego celu. UE nie uznaje żadnych zmian granic wyznaczonych przed rokiem 1967, o ile nie wyrażą na nie zgody obie strony.

Unia Europejska wezwała kwartet do pełnej gotowości pokierowania wysiłkami wspólnoty międzynarodowej tak, by opierając się na pomyślnych wynikach negocjacji między Izraelem i Palestyńczykami, doprowadzić do wszechstronnego rozwiązania konfliktu izraelsko-arabskiego, w tym podpisania porozumień pokojowych z Syrią i Libanem oraz pełnej normalizacji stosunków Izraela z państwami arabskimi. Będzie to wymagało podejścia zaangażowanego, obejmującego wszystkie zainteresowane podmioty; wszyscy w regionie muszą się pozytywnie zaangażować, aby wesprzeć te wysiłki. Zgodnie z tzw. mapą drogową kwartet, prowadząc konsultacje ze stronami, powinien w odpowiednim czasie zwołać konferencję międzynarodową, aby zrealizować te cele.

DEKLARACJA W SPRAWIE LIBANU

Rada Europejska wyraża zaniepokojenie pogarszającą się sytuacją w Libanie i podkreśla swój zdecydowany zamiar, by umacniać suwerenność, niezależność i integralność terytorialną tego kraju. Rozwiązania obecnego impasu politycznego należy szukać jedynie w drodze dialogu i z pełnym poszanowaniem krajowych instytucji demokratycznych. Rada Europejska potwierdza pełne poparcie dla starań premiera Fuada Siniory oraz prawomocnie i demokratycznie wybranego rządu, by podtrzymać dialog ze wszystkimi stronami politycznymi w Libanie oraz by sprostać istotnym problemom stojącym przed tym krajem, zwłaszcza takim jak pełna realizacja rezolucji nr 1701 Rady Bezpieczeństwa ONZ oraz odbudowa kraju.

Rada Europejska wzywa wszystkie strony w regionie, by stosowały się do rezolucji, a zwłaszcza by przestrzegały embarga na broń. Apeluje do Izraela o to, by jego siły powietrzne zaprzestały naruszania libańskiej przestrzeni powietrznej.

Rada Europejska bezwzględnie potępia zamach na ministra przemysłu Pierre’a Dżemajela oraz wszelkie próby destabilizacji Libanu – podejmowane przez siły wewnętrzne i zewnętrzne – polegające na zamachach politycznych lub innych aktach terroru. Oczekuje ustalenia sprawców takich przestępstw i postawienia ich przed sądem. W związku z tym Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje zatwierdzenie przez libańską Radę Ministrów projektu statusu specjalnego trybunału ds. Libanu zgodnie z rezolucją nr 1664 Rady Bezpieczeństwa ONZ i oczekuje szybkiego zakończenia pozostałych działań niezbędnych do ustanowienia trybunału.

Rada Europejska potwierdza poparcie dla starań, których celem jest odbudowa Libanu i jego dobrobyt. Powtarza, że chce, by UE – w ścisłej współpracy z rządem Libanu – aktywnie przyczyniła się do pełnego sukcesu międzynarodowej konferencji na rzecz pomocy dla Libanu, która to konferencja ma się odbyć 25 stycznia 2007 roku w Paryżu. Rada Europejska uznaje, że konieczne jest pilne finansowe wsparcie, które pozwoli stworzyć solidne podstawy przyszłego gospodarczego i społecznego rozwoju Libanu.

UE i jej państwa członkowskie przez swój znaczący udział w nowej misji UNIFIL pokazały, że są gotowe działać na rzecz pełnej realizacji rezolucji nr 1701 Rady Bezpieczeństwa ONZ, tak by można było trwale rozwiązać kwestie, które latem tego roku doprowadziły do konfrontacji. Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje niedawne sprawozdanie Sekretarza Generalnego ONZ i jego zamiar rozważenia możliwości większego zaangażowania ONZ w kwestię farm Szebaa oraz propozycji rządu libańskiego objęcia tego obszaru jurysdykcją ONZ do czasu ostatecznego wyznaczenia granic państwa i zapewnienia suwerenności regionu. Rada Europejska wzywa do bezzwłocznego uwolnienia dwóch uprowadzonych żołnierzy izraelskich.

Rada Europejska wzywa wszystkie strony w Libanie i w regionie do przejęcia odpowiedzialności i do pełnego poszanowania libańskich instytucji demokratycznych. Syria musi zaprzestać wszelkich ingerencji w wewnętrzne sprawy Libanu i musi aktywnie działać na rzecz stabilizacji tego kraju i regionu. Syria musi to zrobić, aby móc rozwijać normalne stosunki ze społecznością międzynarodową, w tym z UE. Syria powinna uznać specjalny trybunał ds. Libanu i podjąć z nim współpracę.

DEKLARACJA W SPRAWIE IRANU

Rada Europejska wyraża zaniepokojenie negatywnym wpływem prowadzonej przez Iran polityki na stabilność i bezpieczeństwo na Bliskim Wschodzie. Rada Europejska podkreśla, że Iran musi odgrywać odpowiedzialną rolę w regionie.

Rada Europejska wyraża w szczególności ubolewanie z powodu niepodjęcia przez Iran kroków wymaganych przez Radę Gubernatorów Międzynarodowej Agencji Energii Atomowej oraz Radę Bezpieczeństwa ONZ i stwierdza, że z powyższego mogą wynikać wyłącznie negatywne konsekwencje dla stosunków między UE a Iranem.

Rada Europejska potwierdza pełne poparcie dla wysiłków zmierzających do osiągnięcia wynegocjowanego rozwiązania kwestii jądrowej i z ubolewaniem przyjmuje fakt, że Iran nie angażuje się poważnie w dalekosiężne propozycje przedstawione temu państwu 6 czerwca przez wysokiego przedstawiciela. Mogłyby one służyć jako podstawa do osiągnięcia długoterminowego porozumienia i pozwalałyby Iranowi na rozwinięcie – wedle potrzeb – nowoczesnego przemysłu jądrowego o charakterze cywilnym, a jednocześnie rozwiąłyby obawy Rady Gubernatorów Międzynarodowej Agencji Energii Atomowej oraz Rady Bezpieczeństwa ONZ.

W związku z tym, że Iran nie podjął żadnych działań, aby wypełnić owe zobowiązania, Rada Europejska wspiera prace na forum Rady Bezpieczeństwa mające na celu przyjęcie środków na podstawie art. 41 rozdz. VII Karty Narodów Zjednoczonych.

Rada Europejska wyraża głębokie zaniepokojenie ostatnimi oświadczeniami rządu irańskiego dotyczącymi UE i pojedynczych państw członkowskich, jak również jego groźbami wobec Izraela i dalszym pogorszeniem się sytuacji jego obywateli w dziedzinie praw człowieka i swobód politycznych. W tym kontekście Rada Europejska z ubolewaniem przyjmuje odwołanie przez Iran planowanego na grudzień 2006 roku spotkania UE – Iran, które dotyczyć miało dialogu na temat praw człowieka.

UE potępia jakiegokolwiek zaprzeczanie – w całości lub w części – istnieniu Holokaustu jako faktu historycznego i w związku z tym zdecydowanie odrzuca podstawowe założenia i cele konferencji na temat Holokaustu zorganizowanej przez władze Iranu.

UE będzie poddawała wnikliwej ocenie wszystkie powyższe kwestie i swoją politykę oraz będzie dostosowywała swoje podejście zależnie od działań Iranu.

DEKLARACJA W SPRAWIE AFGANISTANU

Rada Europejska ponownie potwierdziła swoją wolę działania na rzecz mieszkańców i rządu Afganistanu oraz swoje głębokie zaangażowanie polityczne na rzecz stabilności i rozwoju tego kraju. Od roku 2001 Afganistan poczynił bardzo znaczące postępy, tworząc reprezentatywne instytucje polityczne, wolne media, budując instytucje sektora bezpieczeństwa, wprowadzając ulepszenia w sektorze opieki zdrowotnej i oświaty, a także w dziedzinie praw człowieka i sytuacji kobiet, tworząc sprawny Sąd Najwyższy i postanawiając o utworzeniu panelu doradczego ds. mianowania starszych rangą urzędników. Afganistan znajduje się jednak w punkcie krytycznym. Wzywa się rząd afgański do podjęcia dalszych pilnych i skoordynowanych działań przy wsparciu społeczności międzynarodowej.

Unia Europejska odgrywa już kluczową rolę, przekazawszy od roku 2002 3,7 mld EUR. W ramach nakreślonych przez porozumienie „Afghanistan Compact” oraz wspólne oświadczenie UE – Afganistan z 2005 roku Unia działa w kierunku promowania inicjatywy Afgańczyków, odpowiedzialności i wspierania rozwoju demokratycznego, bezpiecznego i trwałego państwa afgańskiego. UE jest gotowa wzmoczyć swoje starania. Rada Europejska z zadowoleniem przyjęła zamiar Komisji, by dalej podtrzymywać silne zaangażowanie we wspomaganie odbudowy Afganistanu w latach 2007 – 2013. UE będzie działała w celu dopilnowania, aby jej pomoc rozwojowa dotarła do Afgańczyków we wszystkich częściach kraju.

Bezpieczeństwo i rozwój w Afganistanie są współzależne. Działania w innych dziedzinach powinny być wzmoczone przez większą koncentrację na dobrych rządach i praworządności. Komisja będzie prowadzić dalsze działania na podstawie programów rozwoju obszarów wiejskich, sektora opieki zdrowotnej oraz programu dobrych rządów obejmującego wymiar sprawiedliwości i będzie wspierała afgańską policję państwową przez inicjatywę „Law and Order Trust Fund for Afghanistan (LOFTA)”. Komisja będzie także wspierała finansowo pewne działania cywilne prowadzone przez państwa członkowskie za pośrednictwem regionalnych zespołów ds. odbudowy (PRT). Oprócz tego UE będzie analizowała sposoby zwiększenia swojego zaangażowania, między innymi przez badanie możliwości i warunków ewentualnego wysłania w ramach EPBiO misji cywilnej związanej z działalnością policji i powiązanej z szerzej pojętą dziedziną praworządności.

Rada Europejska wezwała Afganistan i Pakistan do pogłębienia wzajemnych stosunków i do ścisłej współpracy przy rozwiązywaniu problemów braku bezpieczeństwa na obszarach przygranicznych.

Wraz z oenzetowską misją wsparcia w Afganistanie (UNAMA), NATO i innymi kluczowymi podmiotami, w tym także międzynarodowymi instytucjami finansowymi, UE będzie działała na rzecz skutecznej współpracy i koordynacji w ramach społeczności międzynarodowej oraz między nią a rządem Afganistanu. Rada Europejska podkreśliła znaczenie wspólnej rady koordynującej i monitorującej (JCMB) dla wprowadzenia w życie inicjatywy „Afganistan Compact” i z zainteresowaniem śledzi ideę utworzenia międzynarodowej grupy kontaktowej.

DEKLARACJA W SPRAWIE AFRYKI

Sudan

Rada Europejska wyraża głębokie zaniepokojenie z powodu zatrważającego stanu bezpieczeństwa, sytuacji humanitarnej i sytuacji w dziedzinie praw człowieka w Darfurze oraz z powodu niedawnego wybuchu aktów przemocy w południowym Sudanie, będącego pogwałceniem ogólnego porozumienia pokojowego (CPA). Rada Europejska potwierdza pełne poparcie dla CPA i wzywa wszystkie strony do powstrzymania się od jakichkolwiek działań, które mogłyby zakłócić jego skuteczną realizację.

Rada Europejska wyraża zaniepokojenie z powodu eskalacji przemocy w Darfurze, które to zjawisko ma negatywny wpływ na operacje humanitarne i spowodowało konieczność ewakuowania dużej liczby personelu organizacji humanitarnych. Wzywa do natychmiastowego zaprzestania aktów wrogości oraz przypomina zobowiązanie wszystkich stron do przestrzegania praw człowieka i międzynarodowego prawa humanitarnego, obowiązujących porozumień dotyczących zawieszenia broni i odpowiednich rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ. Rada Europejska oczekuje, że władze sudańskie wypełnią swoje zobowiązania do zapewnienia skutecznej ochrony wszystkich obywateli przed aktami przemocy i do zakończenia bezkarności w Darfurze.

Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje wyniki specjalnej sesji Rady Praw Człowieka w sprawie sytuacji w Darfurze i wzywa do jak najszybszego powołania i rozmieszczenia misji oceniającej.

Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje decyzję Rady Pokoju i Bezpieczeństwa Unii Afrykańskiej (UA) z 30 listopada popierającą konkluzje z konsultacji na wysokim szczeblu, które odbyły się w Addis Abebie 16 listopada. Gorąco zachęca rząd Sudanu do jednoznacznego poparcia realizacji całości pakietu wsparcia ONZ dla misji UA w Sudanie (AMIS). Rada Europejska wzywa rząd Sudanu, aby w porozumieniu z ONZ i Unią Afrykańską utorował drogę bezzwłocznej realizacji pakietu wsparcia. Czas odgrywa decydującą rolę w sytuacji poważnego kryzysu humanitarnego. Przywołując rezolucję nr 1591 Rady Bezpieczeństwa ONZ, Rada Europejska wzywa rząd Sudanu do wypełnienia swoich zobowiązań i zwraca się do Rady z prośbą o dokonanie na następnym posiedzeniu przeglądu stanowiska. Rada Europejska potwierdza zaangażowanie UE we wspieranie wysiłków pokojowych w Darfurze. Będzie nadal wspierać AMIS w ścisłej współpracy z ONZ i innymi partnerami międzynarodowymi. Rada Europejska wzywa wszystkich partnerów międzynarodowych do wypełnienia zobowiązań dotyczących wspierania misji AMIS.

Porozumienie pokojowe dotyczące Darfuru (DPA) jest jedyną podstawą politycznego procesu dążenia do trwałego pokoju w Darfurze. Rada Europejska wzywa wszystkie strony do natychmiastowego rozpoczęcia dialogu zmierzającego do uczynienia DPA kompleksowym porozumieniem pokojowym. Rada wspiera proces rozmów i konsultacji pomiędzy stronami konfliktu w Darfurze (DDDC), uznając go za konieczne uzupełnienie negocjacji pokojowych.

Rada Europejska jest głęboko zaniepokojona destabilizującym wpływem konfliktu w Darfurze na cały region, w szczególności na Czad i Republikę Środkowej Afryki. Potwierdza, że dalsze napięcia będą stanowiły ogromne zagrożenie dla pokoju i stabilności w całym regionie. Podkreślając znaczenie międzynarodowej obecności na granicach Sudanu, Czadu i Republiki Środkowej Afryki, zgodnie z rezolucją nr 1706 Rady Bezpieczeństwa ONZ, Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje ostatnie misje oceny technicznej prowadzone przez ONZ w Czadzie i Republice Środkowej Afryki i oczekuje na ich zalecenia.

Demokratyczna Republika Kongo

Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje skuteczne przeprowadzenie pierwszych od ponad 40 lat demokratycznych wyborów w Demokratycznej Republice Kongo i gratuluje ludności Kongo, wszystkim partiom politycznym i kandydatom oraz niezależnej komisji wyborczej. Gratuluje nowemu prezydentowi DRK, Josephowi Kabili, któremu powierzono zadanie wypracowania stabilizacji i odbudowy kraju w duchu narodowego pojednania; zadanie to ma wykonywać wspólnie z partiami politycznymi i nowymi kongijskimi instytucjami. Wzywa wszystkie strony obecne na arenie politycznej do konstruktywnego zaangażowania w dalszy proces transformacji.

Rada Europejska przypomina podjęte przez UE znaczne wysiłki mające na celu polityczne wspieranie DRK, a także wspieranie tego kraju przez instrumenty EPBiO, misję obserwacyjną UE ds. przebiegu wyborów i pomoc zapewnianą przez Europejski Fundusz Rozwoju i przez państwa członkowskie UE na zasadzie dwustronnej. Szczególnie podkreśla skuteczną realizację operacji EUFOR DR Kongo, której zakres i terminowe przeprowadzenie zadziałało odstrasżająco i przyczyniło się do utrzymania pokoju podczas procesu wyborczego. Podkreśla również kluczową rolę ONZ i wzywa do rozszerzenia mandatu misji pokojowej ONZ w DRK – MONUC – i do opracowania opartej na celach strategii wychodzenia z konfliktu.

UE pozostaje w pełni zaangażowana w dalsze dążenia do stabilności i w odbudowę. Bardzo ważne jest, by przyszła współpraca była oparta na silnym zaangażowaniu nowych władz w zapewnienie dobrych rządów i wzmacnianie państwa prawnego. Konieczne będzie wypracowanie z nowym rządem kongijskim właściwych, elastycznych mechanizmów zapewniających skuteczną koordynację pomocy i dialogu politycznego.

Rada Europejska podkreśla znaczenie tego, by rząd kongijski w pełni zaangażował się w reformę sektora bezpieczeństwa. UE dalej prowadzi działania w tej dziedzinie w sposób kompleksowy i spójny, korzystając z doświadczeń misji EUPOL Kinszasa i EUSEC RD Kongo, przez zwiększone zaangażowanie w EPBiO i znaczne wsparcie udzielane przez Wspólnotę Europejską i państwa członkowskie. UE potwierdziła gotowość przyjęcia, w ścisłej współpracy z ONZ, roli koordynatora wysiłków międzynarodowych wspierających władze kongijskie w sektorze bezpieczeństwa.

Rada Europejska uznaje, że demokratyczna i rozwijająca się DRK ma kluczowe znaczenie dla stabilności i rozwoju Regionu Wielkich Jezior. Z zadowoleniem przyjmuje postępy poczynione w ramach międzynarodowej konferencji w sprawie Regionu Wielkich Jezior i wzywa wszystkie najważniejsze kraje w niej uczestniczące do dalszych prac wspierających ścisłą współpracę i dialog w regionie.

Somalia

Rada Europejska podkreśla powagę sytuacji panującej w Somalii i wskazuje na strategiczne znaczenie, jakie mają pokój i stabilność w tym kraju. Ponownie potwierdza, że UE popiera realizację tymczasowej karty federalnej przez skuteczne, powszechne i reprezentatywne tymczasowe instytucje federalne. UE nadal jest gotowa działać na rzecz rozstrzygnięcia politycznego w drodze dialogu politycznego, w który zaangażowane są wszystkie strony. Rada Europejska wzywa tymczasowe instytucje federalne oraz Unię Trybunałów Islamskich do kontynuowania negocjacji rozpoczętych w czerwcu 2006 roku w Chartumie przez Ligę Państw Arabskich i apeluje do stron o przejście do konkretnych rozmów. UE jest gotowa nadal wspierać ten proces.

Rada Europejska apeluje do tymczasowych instytucji federalnych o powstrzymanie się od wszelkich działań, które mogłyby zagrozić dialogowi, a w szczególności o to, by władze te respektowały zobowiązania podjęte podczas rozmów w Chartumie. Wzywa obie strony do niezwłocznego podjęcia działań służących zmniejszeniu istniejących napięć, a Unię Trybunałów Islamskich zwłaszcza do powstrzymania się od jakichkolwiek działań mających na celu poszerzenie terytorium pozostającego pod jej kontrolą.

Rada Europejska wzywa także wszystkie państwa, a zwłaszcza państwa regionu, by dążyły do pokojowego rozwiązania sytuacji w Somalii, by powstrzymały się od działań, które mogłyby zagrozić zawieszeniu broni oraz procesowi politycznemu, a także by w pełni przestrzegały embarga na broń.

UE wraz z organizacjami międzynarodowymi i regionalnymi działa na rzecz propagowania pokoju i pojednania w Somalii. Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje rezolucję nr 1725 (2006) Rady Bezpieczeństwa ONZ z dnia 6 grudnia aprobującą utworzenie misji ochronnej i szkoleniowej w Somalii, wspierającej pokój i stabilność przez działania polityczne, w które będą zaangażowane wszystkie strony.

